

1962-2022

Főhajtás Kepenyés Pál tanár úr előtt

2022. augusztus 23-a fekete betűkkel íródott a Gyulai Erkel Ferenc Alapfokú Művészeti Iskola történetébe. Délben érkezett a hír, Kepenyés Pál, az intézmény egykori igazgatója, jelenlegi intézményvezető-helyettese nem kezdi meg 28. tanévét szeretett iskolájában. Élete tragikus hirtelenséggel véget ért.

Jellegzetes fényképekkel és dr. Görgényi Ernő, Gyula város polgármestere búcsúztatójával emlékezünk, melyet változatlan formában osztunk meg:

„Az a fekete klarinét már sohasem fog úgy sírni, sosem fog úgy megszólalni, ahogyan Kepenyés Pál – vagy ahogy minden jelenlévő gyászoló hívta őt, Kepenyés Pali – játszott rajta. Mert minden élet egyedi és megismételhetetlen, így minden előadóművész stílusa egyedi és utánozhatatlan. És minden előadóművész hatása a hallgatóira, valamint minden pedagógus hatása a tanítványaira, más és más.

Kepenyés Pál mindenképpen azok közé a zenepedagógusok közé tartozott, akik nem csupán megtanítják zenélni növendékeiket, de meg is szerettetik velük a muzsikálást, mert megismertetik velük a zenélés semmihez sem hasonlítható élményét.

Az Erkel Ferenc Zeneiskola egykori klarinétanszakos növendékeként mindig bámulattal és csodálattal néztem és hallgattam Pali tanítványainak fellépéseit különböző városi rendezvényeken. Ahogy a növendékek viselkedtek vele, ahogyan ő viszonyult hozzájuk, ahogyan az ifjú tanítványok kiálltak a színpadra, ahogyan megszólaltatták a klarinétot vagy a szaxofont, ahogyan a színpadon egygyé váltak hangszerükkel és az eljátszott darabbal, az mind-mind arról tett tanúbizonyságot, hogy él a zene a színpadon. És tanúbizonyság volt arra minden fellépés, hogy egyaránt él a muzsika a Mester és a Tanítványa lelkében, és bennük az érző lélek formálja a hangokat zenévé.

Hányszor és hányszor láthattuk Palit tanítványaival közösen fellépni, sokszor duó formájában. És minden ilyen alkalommal láthattuk és érezhettük a Mester alázatát

Tanítványával szemben, amint előzékenyen engedte érvényesülni növendékét a színpadon.

Biztosan nehéz lehet megtanítani a légzéstechnikát, a szájtartást, a rekeszizom használatát, az ujjak mozgását, a billentyűk kezelését, de amihez igazi talentum kell, az nem más, mint megmutatni a zenélés élményéhez vezető utat, és átadni a kellő útravalót. Ennek birtokában a tanítványnak már magának kell végigjárnia az utat, gyakorlással, elmélkedéssel és sok-sok fellépéssel. Pali ebben zseniális volt, képes volt megmutatni az utat, és volt tehetsége ahhoz, hogy átadja az útravalót.

Pedagógusként azt is tudta, amire csak a legnagyobbak képesek. Letörölni a könnyeket a vizsga előtt izguló kisgyermek szeméről, mosolyt csalni a szorongók arcára, felemelni a gyermeki lelket, hogy felszabadultan alkothasson útmutatásai alapján önállóan is.

Szigorú, következetes tanári munkájával igényes zenészeket formált mind a gyerekekből, mind az általa segített felnőtt tanulóiból. Nemcsak tanár volt a nála zenét tanulók számára, hanem barát és családtag is. Mindenki számára csak adott és adott a tudásából, szakmaiságából, életfilozófiájából, mosolyából, jókedvéből.

Hangszerbemutató gyermekműsoraival, koncertsorozataival gyermekek százaival ismertette meg az általa képviselt zenei világot, a legkisebb falvaktól a nagyvárosokig, óvodákban, iskolákban. Ő volt a gyermekek „Pali bácsija”, mint azt a fellépőpólója hátulján található felirattal Ő is büszkén hirdette.

11 növendékét indította el a szakirányú továbbtanulás felé, ennyien végeztek zeneművészeti egyetemet. Növendékei ma az Állami Népi Együttestől a külföldi zenekarokig sikeres zenészek, vagy zeneiskolai tanárokként tanítják a ma fiataljait. A legutóbbi növendékei közül ebben az évben jutott be egyikük a Zeneakadémiára, s az utolsó végzőse a Debreceni Konzervatóriumba.

Azok száma pedig nincs nyilvántartva, de sokan vannak, akik egyszerően csak megszerették a muzsikát és a zenélést, és műértő zenekedvelőkké váltak, vagy éppen hobbizenésszé. Sokan vannak, de nem elegendő. És mindannyiunk fájdalmára már nem lesznek többen, akik Kepenyes Palinak köszönhetik jártasságukat egy magasabb rendű érzelmi szféra, a zene világában.

Hálásak vagyunk Kepenyes Pálnak azért is, mert az Erkel Ferenc Zeneiskola intézményvezetőjeként folytatott munkássága idején az iskola élete felpetrezdült, hangszerbemutatók, csalogató előadások, családi napok színesítették a patinás iskola életét. Az első években létrehozta a fúvószenekart és az ifjúsági Big Bandet, amely számos fesztiválon és versenyen vett részt, munkájuk eredményét az iskolában látható díjak, oklevelek és serlegek őrzik. A zeneiskola vezetőjeként olyan példát teremtett, amit érdemes követni.

Muzsikusként is maradandót alkotott. Különös jelentőséggel bírt számára, hogy a Gyulai Big Band rendszeresen meghívást kapott Európa legnagyobb jazzfesztiváljára, a legjobbak közé. A zenekarral 2018 novemberében a Vigadóban tartotta a 30 éves jubileumi koncertjét, a folytatást erre az évre tervezte, amely már nem valósulhatott meg.

A Gyulai Big Banden kívül tagja volt a Gyulai Royal Dixieland Jazz Bandnek, valamint az évek során számos kisebb formációnak is, melyek színvonalas koncertjeikkel nagyon sok embert szórakoztathattak. Színpadi humorával, eredeti egyéniségével, megjelenésével, jelenlétével sok-sok embernek varázsolt vidámságot, örömet az életébe. Zenészkollégáival mindig is őszinte barátságot ápolt.

Nem az elhunyt iránti kegyeletteljes tisztelet megnyilvánulása, hanem az egyszerű igazság kimondása az, amikor megállapítjuk: Gyula város kulturális élete az elmúlt három évtizedben szegényebb lett volna Kepenyés Pál nélkül.

Fellépései a Gyulai Várszínház Jazz Fesztiválján, a Csigakert és a Göndöcs-kert zenepavilonjának programjai alkalmával, koncertjei a Világóránál, a Rondella színpadán, az újévi polgármesteri fogadások alkalmával, zenekarral vagy szólóban, egyaránt nívós élményekkel, az élő zene varázsának feledhetetlen élményével ajándékozták meg a közönséget.

De szívesen eljött egy szűk körű karácsonyi rendezvényre is bármelyik külvárosi nyugdíjas klubba, ahol ugyanolyan energiával, jókedvvel és odaillő zenével örvendeztette meg a publikumot, mint ha nagy közönség előtt lépett volna fel. És természetesen a humorral sem spórolt.

Kepenyés Pali tehetségét nemcsak a közönség, de a közösség is elismerte. 2009-ben az általa vezetett Gyulai Big Band Békés Megyei Prima-díjat érdemelt ki, 2015-ben pedig magam adhattam át neki a Sikeres Gyulai díjat. Ez utóbbi elismerés kapcsán személye méltatása során hangzott el e mondat: „Teljesítette elképzelését a gyulai fúvószenekari élet újraélesztésében.”

Tegnapelőtt írtam alá a Térzene programsorozat kormányzati támogatásának szakmai beszámolóját. A fellépők sorában az első név: Kepenyés Pál. Még itt, a ravatalánál állva sem tudom elhinni, hogy többé nem lép fel, hogy ezután már csak olyan gyulai nyár lesz, amelynek hangjaiból hiányoznak majd Kepenyés Pali fekete klarinétjának jellegzetes futamai.

Amikor szeretett halottunkat búcsúztatjuk, gyakran mondjuk: emlékét megőrizzük. Most is mondhatjuk, tiszta szívvel, abban a tudatban, hogy ez még csak nem is a mi döntésünk. Kepenyés Pali zenepedagógusként, intézményvezetőként, zenekarvezetőként, zeneművészként és emberként tett annyit rövidre szabott élete során, hogy ne feledhessük el. Emléke és életműve szívünkben és tanítványai művészetében tovább él. Nyugodjon békében!”

A Gyulai Erkel Ferenc Alapfokú
Művészeti Iskola dolgozói

Fotó: Rusznyák Csaba,
Gyulai Hírlap